

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoPno/4/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118210378
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3118210378.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matky C. D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. G., H. G. XXX, t. č. bytom I. J. XX, F., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, so sídlom v F., A. XXXX a otca A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, K., zastúpeného Mgr. Petrom Hargašom, advokátom so sídlom v K., D. XX, za účasti prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín, o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline sp. zn. 14CoP/67/2024, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/260/2018-900 zo dňa 29. novembra 2022, o návrhu otca maloletého dieťaťa na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní zo dňa 17.6.2023 (predložený Krajskému súdu v Žiline dňa 10.4.2024, č.l. 1264 spisu), takto

rozhodol:

Návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 17.6.2023 (predložený Krajskému súdu v Žiline dňa 10.4.2024) **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 17.6.2023 bol predložený Krajskému súdu v Žiline dňa 10.4.2024 (č.l. 1264 spisu). V zmysle zákona má každý rodič právo obrátiť sa pri výkone rodičovských povinností na príslušné orgány štátu. Dňa 15.6.2023 si otec prostredníctvom svojho právneho zástupcu prevzal zamietnuté neodkladné opatrenia, ktoré si prečítal. Nakoľko do dnešného dňa syn nemá zabezpečené pokračovanie v podávaní vakcín povinného očkovania, podal návrh, v ktorom žiadal, aby súd vydal neodkladným opatrením uznesenie, ktorým „Maloletý A. sa zveruje do osobnej starostlivosti otca.“ V rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoPno/1/2023, 17CoPno/2/2023 sú uvedené mená sudkyň, ktoré toto rozhodnutie vydali. Vzhľadom na to, že ani jedna sudkyňa nemá pri svojom mene titul MUDr., zrejme nemajú kompetencie vyjadrovať sa k tomu, či boli a sú postupy matky pri poskytovaní starostlivosti o syna A. v časti zdravotnej starostlivosti lege artis, čiže v zmysle najnovších vedeckých poznatkov v odbore pediatria, imunológia, verejné zdravotníctvo, psychológia a psychiatria. Navrhol preto, aby si súd vyžiadal odborné stanovisko k otázkam: „1. Aké boli dôvody na predpis liekov Aeries, Fenistil a podobné antihistaminiká, ktoré boli A. predpísané všeobecným lekárom, alebo odborným lekárom v období od jeho narodenia do marca 2020. 2. Bolo nepodávanie lekármi predpísaných liekov dodržiavanie pokynov lekára, alebo išlo o nedodržanie návrhov liečby? 3. Mohlo nepodávanie dlhodobo predpisovaných antihistaminík spôsobiť A. zhoršenie jeho ťažkostí s dýchaním? 4. Mohlo podávanie liekov, ak by ich matka podávala, spôsobiť úľavu od jeho tri roky trvajúceho sťaženeho dýchania, nádchy? 5. Je zabezpečenie povinného očkovania pre dieťa zákonnou povinnosťou rodičov? 6. Koľko dávok očkovania (injekcií) by dostal syn, ak by bolo postupované podľa schémy mimo pravidelného očkovania do veku 7 rokov dieťaťa? 7. Koľko dávok očkovania (injekcií) by dostal syn, ak by bolo postupované podľa schémy mimo pravidelného očkovania vo veku nad 7 rokov? 8. Koná proti záujmom dieťaťa otec, ak chce, aby syn mal

zabezpečené kompletne očkovanie v zmysle zákona o povinnom očkovaní? 9. Zaznamenal pediater A. do zdravotnej dokumentácie informáciu o tom, že A. predvolal na pokračovanie podávania vakcín povinného očkovania? 10. Je nepodanie povinného očkovania lepším riešením ako by bolo dosiahnutie stavu plnej zaočkovanosť A.? Rozhodnutím OS Trenčín 31P/275/2018 "I. Súd udeľuje súhlas namiesto matky C. D. E. s povinným očkovaním maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX." Od leta 2016, kedy som zistil, že v zdravotnej dokumentácii A. matka uviedla, že rodičia nesúhlasia s povinným očkovaním, som chcel, aby syn očkovania dostal. 4. februára 2020 bol vydaný rozsudok, pričom žiadam štátne úrady o pomoc pre syna s tým, aby neodkladne dostal naplnené toto jeho právo na ochranu zdravia už aj s podporou súdneho rozhodnutia. Matka nesúhlasila s očkovaním, neskôr sľúbila pediatrovi aj úradu práce, že sama zabezpečí očkovanie."

2. V návrhu otec uviedol, že už má nahradený súhlas matky, čiže ak úrady uverili matke a čakali, kým matka sama zabezpečí povinné očkovanie, konali proti vlastnému rozhodnutiu, pretože už mal nahradený súhlas. Neochota matky zabezpečiť, aby so synom mohol ísť čím skôr na podanie vakcín spôsobili mnohé podania, dôkazom toho má byť aj tento návrh. Okrem toho, že matka nedodrжала svoje slovo (čo sa deje pravidelne), nepodávala lieky synovi, predpísané lekármi, ostatné veci oznamoval v predošlých návrhoch. Okrem toho ho matka považuje za nebezpečného, vyjadruje sa o ňom ako o hrozbe, čím výrazne ovplyvňuje vnímanie jeho osoby A. v čase, kedy je u svojej matky. Matka tvrdí, že chcela, aby súhlasil počas pojednávania 29.11.2022 s rozšírením styku, vyčíta mu, že nesúhlasil a teraz, keď chce rozšíriť čas, keď je v F., tak priamo pred synom ukazuje, že jeho osoba je nikto. Dňa 14.06.2023 bol v F. Matka syna nepripravila a neodovzdala v zmysle súčasne platnej úpravy styku. Hoci vedela, že otec je v F. oveľa skôr, pokojne sa so synom bicyklovali, údajne od cca 10,30 až do cca 15,00 hodiny. Celý ten čas vedela, že je v F. a nevedeli na tých bicykloch, na ktorých sa údajne vozili po F. prísť za ním. Podobné situácie, kedy matka jedno tvrdí a druhé koná, sa opakujú už roky. Aj vo veci povinného očkovania, aj vo veci údajných návrhov na rozšírenie času. Vzhľadom na opakované listy, vyjadrenia matky, ktorými šíri medzi ľuďmi myšlienky o jeho nedostatočnosti, zlomyseľnosti a hrozbe, urobil súhrn jej vyjadrení.

3. Otec vo svojom návrhu pripomenul súdu, že opakovane matke aj súdu navrhoval rozšírenie času syna s ním a to od roku 2016. Ak by boli súdy a úrady akceptovali jeho rolu otca v zmysle zákona o rodine, mohol mať A. všetky očkovania dávno zabezpečené. Jeho návrhy na rozdelenie času syna s ním nikdy nesmerovali k tomu, aby mala matka popreté práva, nikdy nechcel, aby syn považoval svoju matku za zlého, alebo nebezpečnú. Z opačnej strany sa však toto deje 7,5 roka. Dieťa, žijúce v prostredí, v ktorom je otec a jemu blízke osoby považovaný za zlého, nebezpečného, v ktorom dieťa cíti a vidí neustále ponížovanie otca a každého, koho otec do života dieťaťa prinesie, nemôže bezpečne vyjadrovať svoje city a náklonnosť k nemu. Očakávať od syna, že sám, zrazu pred matkou povie, že sa mylí a že má otca rád, vystavuje dieťa hnevu matky, čo sa stalo niekoľkokrát. Keď bol syn menší a nemal ešte vybudované obranné mechanizmy na prežitie u matky, hovoril mame, že chce byť s otcom viac, hovoril jej, že chce, aby pre neho chodil do škôlky, že ho má rád, aj iných ľudí z otcovho okolia. Otec jej telefonoval a povedal jej, že syn chce byť u neho dlhšie. Reakcia matky bola vždy zamietavá, preto sa naučil už nežiadať to, o čom vie, že nedostane a naučil sa prežiť bezpečne tak, aby bola matka spokojná. Kedy je spokojná matka otec vie, spokojná je vtedy, ak ona rozhoduje a ak má cez syna moc nad otcom. Týmto ukazuje synovi nevhodný vzor medziľudských vzťahov, čo považuje otec za závažnú vec. Prostredie, v ktorom A. žije v čase, keď je u matky, už prinieslo príznaky, ktoré niekto „indukoval“ na syna. Jeho tvrdenia a jeho popieranie reality vníma otec ako zásah do jeho prežívania. Toto sú ďalšie dôvody, pre ktoré opakovane žiadal súdy, aby synovi pomohli. Príznaky, aké syn vykazuje a popisuje ich samotná matka, iné deti nemajú, a preto ich treba napraviť. Matka však odmieta nápravu, podľa nej takto, ako to A. má, je A. zdravý. Podľa nej, ak dieťa hovorí, že údajne nechce byť s otcom polovicu prázdnin, alebo že nechce ísť k lekárovi, ak je tam otec, tak toto je podľa nej zdravé dieťa, toto je matkou želaný stav, ak ho nechce napraviť. Matka dostala opakovane od otca informácie, že kým syn nebude bez týchto príznakov poškodenia jeho správania, myslenia a vnímania skúseností, reality, neustane s tým, aby sa to napravilo. Vie aj to, ako jednoducho sa tento stav dá napraviť. Vie aj to, že akonáhle syn nebude mať príznaky, ktoré syn má, okamžite je ochotný dohodnúť sa na forme starostlivosti bez súdu. V zmysle Vestníka: VESTNÍK MINISTERSTVA ZDRAVOTNÍCTVA SLOVENSKEJ REPUBLIKY Čiastka 7-11, dňa 2. marca 2023 Ročník 71 sú stanovené príznaky zanedbávania.

4. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia otec uviedol, že vo veci povinného očkovania a „iných očkovaní sa opakovane vyjadroval aj Ústavný súd aj ESLP.“ Možno teda konštatovať, že aj

keď zdravie je vecou každého jednotlivca, verejné zdravie je celospoločenská záležitosť týkajúca sa každého jej člena, preto v záujme ochrany verejného zdravia zákon č. 355/2007 Z. z. (o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia) v ustanovení § 12 vymedzuje opatrenia na predchádzanie ochoreniam, ktoré okrem iných zahŕňajú aj opatrenie na predchádzanie vzniku a šíreniu prenosných ochorení, a to formou osobitného a mimoriadneho očkovania, očkovania pri úrazoch, poraneniach a nehojacích sa ranách, očkovania pred cestou do zahraničia, a v neposlednom rade aj očkovania osobitných skupín obyvateľstva [§ 12 ods. 2 písm. d)]. V tomto kontexte zákon č. 355/2007 Z. z. (o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia) v ustanovení § 51 zároveň ukladá fyzickým osobám povinnosti, a to najmä povinnosť plniť opatrenia v súvislosti s predchádzaním prenosným ochoreniam podrobením sa povinnému očkovaniu. Vzhľadom na biomedicínske aspekty tohto preventívneho opatrenia, samotný rozsah povinného očkovania nie je vymedzený v zákone, ale stanovuje ho vykonávacia vyhláška Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 585/2008 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prevencii a kontrole prenosných ochorení. „Ďalej generálna prokuratúra zdôrazňuje „závažnosť povinnosti podrobiť sa povinnému očkovaniu, ktorá je z hľadiska ochrany verejného zdravia zvýraznená aj jeho vynútiteľnosťou pod hrozbou sankcie v prípade jeho nesplnenia. Zákonodarcu v ustanovení § 56 ods. 1 písm. a) zákona 355/2007 Z. z. (o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia) definoval, že fyzická osoba, ktorá sa bez preukázania závažných zdravotných alebo iných lekármi zdôvodnených prípadoch nepodrobí očkovaniu, vyplývajúcemu z príslušných právnych predpisov, alebo nariadenému očkovaniu, dopustí sa priestupku na úseku verejného zdravotníctva. Zároveň orgány verejného zdravotníctva sú podľa platnej právnej úpravy povinné fyzickým osobám za porušenie povinností vyplývajúcich z § 51 zákona č. 355/2007 Z. z. (o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia) ukladať sankcie, pričom v zmysle § 51 ods. 3 v konaní postupujú podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.“ Štát, rodičia alebo zákonní zástupcovia dieťaťa majú povinnosť dieťaťu toto právo zabezpečiť. Ochrana dieťaťa pred prenosnými ochoreniami očkovaním je právom dieťaťa, ktoré mu nesmie odoprieť ani jeho rodič, ani jeho zákonný zástupca len na základe ich subjektívneho posúdenia. Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky sa v stanovisku č. OE/6019/2013, L./XXXX z 27. augusta 2013 vyjadril k odbornej stránke systému povinného očkovania. Podľa úradu verejného zdravotníctva „povinné očkovanie patrí k najvýznamnejším protiepidemickým opatreniam v oblasti primárnej starostlivosti. Slovenská republika sa od roku 1986 riadi jednotným imunizačným programom. Jeho cieľom je znížiť až eliminovať výskyt infekčných ochorení dôsledným zabezpečovaním imunizácie najmä detskej populácie. Ide o flexibilný program, ktorý sa vyvíja a mení podľa aktuálnej epidemiologickej situácie, odporúčaní Svetovej zdravotníckej organizácie, Európskeho centra pre prevenciu a kontrolu prenosných ochorení a nových medicínskych poznatkov. V súlade s Dohovorom o právach dieťaťa možno povedať, že dieťa má právo a nárok byť chránené očkovaním pred infekčnými ochoreniami. Štát a rodičia majú voči dieťaťu povinnosť mu toto právo zaistiť. Povinné očkovanie je prínosom nielen pre jednotlivca, ktorý má byť očkovaný, ale súčasne i pre celú populáciu. Pre zabránenie šírenia prenosného ochorenia v populácii je dôležité zabezpečiť dostatočnú kolektívnu imunitu. Konečným efektom očkovania je výrazné zníženie chorobnosti a úmrtnosti na konkrétne ochorenie v populácii. Infekčné ochorenia, preventabilné očkovaním, ktoré sú zaradené do Imunizačného programu Slovenskej republiky, patria medzi závažné ochorenia. Ak je liečba vedomé zmierňovanie príznakov poškodenia zdravia, ak je prevencia predchádzanie chorobám a stavom porúch zdravia (behaviorálne, fyzické, emocionálne, mentálne, psychické), potom prostredie, kde A. žije, kde matka nechce riešiť prevenciu a nechce napraviť synove príznaky porúch jeho správania, myslenia a zmeneného vnímania jeho skúseností, zážitkov, potom takéto prostredie nemôže byť prostredím, v ktorom je naplnený najlepší záujem dieťaťa.

5. Podľa § 362 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj len „CMP“), o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol podaný v priebehu odvolacieho konania, je príslušný rozhodnúť odvolací súd. Odvolací súd môže neodkladné opatrenie nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

6. Z dikcie Civilného sporového poriadku, a to § 325 a nasl. je zrejmé, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhoduje súd prvej inštancie. S poukazom na § 2 ods. 1 CMP predstavuje § 362 CMP výnimku z takej všeobecnej konštrukcie, kedy o návrhu podanom v priebehu odvolacieho konania, je príslušný rozhodnúť odvolací súd (porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Ndc/14/2016 zo dňa 12.01.20217).

7. Nakoľko návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline sp. zn. 14CoP/67/2024, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/260/2018-900 zo dňa 29. novembra 2022, o návrhu otca maloletého dieťaťa na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní zo dňa 17.6.2023 (predložený Krajskému súdu v Žiline dňa 10.4.2024, č.l. 1264 spisu), krajský súd ako súd príslušný na rozhodnutie o neodkladnom opatrení podľa § 362 CMP, bez nariadenia pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP), zhodnotením skutočností vyplývajúcich z návrhu otca a zistení krajského súdu z predloženého spisového materiálu pri aplikácii citovaných zákonných ustanovení, dospel k záveru, že v danej veci nie sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie otcom požadovaného neodkladného opatrenia. Návrh otca preto v zmysle § 328 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP zamietol.

8. Z obsahu spisového materiálu k momentu rozhodovania Krajského súdu v Žiline vyplýva, že vo veci rozhodol Okresný súd Trenčín rozsudkom č.k. 31 P/260/2018-900 dňa 29. novembra 2022. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 22. júna 2023 sp. zn. 17CoP/21/2023. Proti tomuto rozsudku podal dovolanie otec, o ktorom dovolaní rozhodol Najvyšší súd SR ako súd dovolací, a to uznesením sp. zn. 7CdoR/18/2023 zo dňa 28. februára 2024 tak, že sa rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 22. júna 2023 sp. zn. 17CoP/21/2023 zrušuje a vec vracia odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a určil, že v danom prípade bude týmto odvolacím súdom Krajský súd v Žiline.

9. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (CMP).

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

12. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

14. Podľa § 330 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

15. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a rozvoj dieťaťa.

16. Podľa § 366 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

17. Podľa § 28 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej „Zákon o rodine“), rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

18. Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

19. Neodkladným opatrením súd upravuje pomery účastníkov konania, v prípade maloletých detí upravuje starostlivosť o maloleté deti, t. j. rodičovské práva a povinnosti k maloletým deťom, a to s ohľadom na situáciu a záujem maloletých, ktoré vyžadujú neodkladný zásah súdu. Z charakteru neodkladných opatrení vyplýva, že pred ich nariadením súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre rozhodnutie vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup

stanovený pre dokazovanie. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodit' nutnosť bezodkladnej úpravy pomerov.

20. Ako vyplýva z § 325 CSP a § 360 až § 369 CMP, neodkladné opatrenie možno nariadiť len z dôvodu, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená, a v konaniach, ktoré sú upravené v CMP aj vtedy, ak je ohrozené zabezpečenie výchovy a starostlivosti o mal. dieťa, a v konečnom dôsledku tiež, ak to vyžaduje verejný záujem. Jednotlivé osobitné neodkladné opatrenia upravené v tretej časti CMP nepredstavujú taxatívny výpočet neodkladných opatrení, ktoré je možné nariadiť v režime uvedeného zákona, samostatná úprava v týchto osobitných prípadoch len zdôrazňuje ich procesné osobitosti. Charakter neodkladného opatrenia umožňuje, aby súd pred rozhodnutím o návrhu na jeho nariadenie, nevykonal výsluch účastníkov, ani si nevyžiadal ich vyjadrenie. Súd v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia zisťuje relevantné skutočnosti zjednodušeným spôsobom. Vychádza spravidla len z návrhu, zohľadňujúc jeho obsah a výpovednú hodnotu pripojených listín, nakoľko pomerne krátka lehota na rozhodnutie nevytvára priestor pre plnohodnotné dokazovanie (§ 329 CSP), čo je dané samozrejme charakterom tohto inštitútu spočívajúceho v potrebe bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov. V návrhu teda musia byť uvedené rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a tieto skutočnosti musia hodnoverne osvedčovať dôvodnosť požadovaného postupu z hľadiska toho, čomu sa má poskytnúť ochrana. Listinné dôkazy majú pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia osobitný význam, keďže súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie, ktoré má v tomto prípade povahu osvedčovania, čo znamená, že osvedčené skutočnosti spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Je preto povinnosťou navrhovateľa neodkladného opatrenia dosiahnuť hodnoverné osvedčenie tvrdených skutočností. Z dikcie zákona tiež vyplýva, že potreba úpravy musí byť naliehavá, potrebná a musí byť odôvodnená individuálnymi okolnosťami prípadu. Je osvedčená len vtedy, ak okrem osvedčenia existencie právnych vzťahov medzi účastníkmi, je osvedčené aj ohrozovanie, alebo porušenie konkrétneho práva, ktorému je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia, teda existencia stavu, ktorý neznesie odklad. Predbežná ochrana nedôvodného (neosvedčeného) nároku by bola v rozpore so zmyslom a účelom neodkladného opatrenia.

21. Podľa jedného zo základných princípov mimosporového procesu vyjadreného v čl. 4 CMP, ktoré odvolací súd aplikuje pri svojom rozhodovaní, ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho „najlepšom záujme“. Inými slovami, objektívnym explicitne stanoveným zákonným kritériom pre rozhodnutie vo veci maloletého je „záujem maloletého dieťaťa“, čo korešponduje s podstatou a účelom základného práva maloletého dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť a tomuto právu zodpovedajúcemu základnému právu obidvoch rodičov na starostlivosť a výchovu o svoje dieťa. Obsah týchto práv je homogenizovaný nielen v práve, ale súčasne aj v povinnosti na sústavnú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj dieťaťa v zmysle ustanovenia § 28 ods. 1 písm. a) zákona o rodine. Pokiaľ teda ide o záujem maloletého dieťaťa, súd musí tento vyhodnocovať a zdôvodniť nielen mechanicky a formálne, ale s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu (porov. I. ÚS 378/2019).

22. Pripomína odvolací súd, že inštitút neodkladného opatrenia v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o mal. dieťa má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú jeho práva zjavne ohrozené. V prejednávanej veci krajský súd nezistil, že skutočnosti uvádzané otcom v návrhu sú takými skutočnosťami, ktoré by odôvodňovali zmenu výchovného prostredia maloletého, tak ako navrhoval otec, teda zverenie do jeho osobnej starostlivosti. Nariadenie neodkladného opatrenia, neslúži podľa krajského súdu na to, aby sa ním upravovali ad hoc vzťahy a situácie, ktoré je možné upraviť v konaní vo veci samej. Rovnako neslúži neodkladné opatrenie ani na to, aby súd bez potrebného dokazovania a riadneho posúdenia vstupoval do už existujúcej právoplatnej a vykonateľnej súdnej úpravy styku rodiča s maloletým dieťaťom. Neodkladné opatrenie má byť výnimočným iba pre prípad osobitnej potreby bezodkladnej úpravy pomerov, ktorú výnimočnosť v prejednávanej veci krajský súd k momentu svojho rozhodovania nezistil. V rovine otcom uvádzaného povinného očkovania sa žiada na tomto mieste pripomenúť právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/275/2018 - 32 zo dňa 04.02.2020, ktorým súd za matku maloletého už udelil súhlas na povinné očkovanie.

23. V tomto štádiu konania o návrhu otca - navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia vo vyvolanom odvolacom konaní, tak krajský súd dospel k záveru, že nebola v zákonom požadovanej miere a intenzite osvedčená jedna zo zákonom vyžadovaných podmienok pre vyhovieť návrhu na nariadenie

neodkladného opatrenia, a to osvedčenie takých skutočností, ktoré odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Tiež odvolací súd nemohol konštatovať naplnenie podmienok stanovených § 361 CMP. S ohľadom na potrebu kumulatívneho naplnenia zákonom stanovených podmienok pre možnosť vyhovievania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, tak za konštatovaného nesplnenia kumulatívne vyžadovaných podmienok a ani podmienok § 361 CMP bolo potrebné krajským súdom vo vyvolanom odvolacom konaní návrh otca - navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Odvolací súd pritom považuje za potrebné zdôrazniť, že jeho závery sú konštatované výlučne pre toto štádium konania a výhradne pre účely rozhodovania o návrhu navrhovateľa zo dňa 17.6.2023, ktorý bol predložený Krajskému súdu v Žiline dňa 10.4.2024 (č.i. 1264 spisu) na nariadenie ním požadovaného neodkladného opatrenia.

24. Krajský súd teda v zhŕňajúcom závere uvádza, že doposiaľ zistené skutočnosti (k momentu rozhodovania odvolacieho súdu) nepreukazujú naliehavú potrebu okamžitého zásahu súdu, keďže práva a oprávnené záujmy maloletého dieťaťa neboli bezprostredne ohrozené. Akcentuje sa na tomto mieste, že zmyslom a účelom neodkladného opatrenia je rýchla a účinná úprava pomerov účastníkov bez toho, aby boli sporné otázky vyriešené konečným spôsobom, teda meritórnym rozhodnutím vo veci, pričom nepredstavuje samo o sebe výsledok procesu, v priebehu ktorého by súd zvažoval, aké dôkazy vykoná, ako bude vykonané dôkazy hodnotiť a aké skutkové zistenia z nich vyvodí, preto sú jediným relevantným podkladom pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia údaje a informácie obsiahnuté v spise, predovšetkým v návrhu a listinách predložených navrhovateľom neodkladného opatrenia, prípadne inými účastníkmi konania.

25. Vzhľadom na rýchlosť konania o neodkladnom opatrení vyžadovanú procesnými predpismi (CSP, CMP), nemôže byť aktivita navrhovateľa neodkladného opatrenia nahradzovaná ani v rámci vyšetrovacej zásady, ktorá ovláda mimosporové konanie aktivitou súdu. V tomto smere je potrebné podotknúť, že zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení, o ktorom súd má rozhodnúť v zákonnej lehote, mal vykonávať dokazovanie. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má dokazovanie povahu osvedčenia, čo znamená, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, pričom nemusí dodržať formalizovaný postup štandardného procesného dokazovania. Osvedčené skutočnosti následne spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska procesného a hmotného práva, legitimizuje vyhovujúci výrok, resp. výrok zamietavý. Posúdenie, či je v konkrétnom prípade nevyhnutná bezodkladná ingerencia do pomerov účastníkov, je ponechané výlučne na úvahe súdu, pričom v konaní starostlivosti súdu o maloleté deti súd posudzuje nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia z hľadiska záujmov maloletého dieťaťa, ktoré však nie je možné stotožňovať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu.

26. Vzhľadom na to, že otec podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu, krajský súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia vo vyvolanom odvolacom konaní zamietol.

27. Len pre úplnosť krajský súd uvádza, že neuniklo jeho pozornosti, že Krajský súd v Žiline vo svojom rozhodnutí sp. zn. 15CoP/58/2024 zo dňa 16.04.2024, v ktorom rozhodoval o odvolaní otca A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/5/2024-21 zo dňa 16.01.2024 vo veci mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, uviedol, že „...Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd uvádza, že nemal osvedčenú potrebu naliehavého zásahu do pomerov maloletého. Súd prvej inštancie správne poukázal na právoplatný a vykonateľný rozsudok č. k. 31P/275/2018 - 32 zo dňa 04.02.2020, ktorým za matku maloletého už udelil súhlas na povinné očkovanie. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedeným rozsudkom bola otázka povinného očkovania maloletého vyriešená, a jeho prípadný výkon nie je možné zabezpečiť prostredníctvom neodkladného opatrenia. Vyššie uvedené platí aj pre návrh otca na rozšírenie jeho styku s maloletým za účelom zabezpečenia jeho očkovania. Rozsudkom súdu prvej inštancie č.k. 34P/227/2016-420 zo dňa 05.04.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/52/2017-444 zo dňa 26.09.2017 bola schválená rodičovská dohoda o úprave styku; v tejto časti uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.05.2017. Vzhľadom k tomu nebola splnená zákonom vyžadovaná podmienka naliehavej potreby okamžitého zásahu súdu, a preto ani v tejto časti nie je dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia.

28. O trovách konania o nariadenie neodkladného opatrenia súd s poukazom na § 58 CMP nerozhodoval, nakoľko ide o prípad rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní.

29. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.